

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1945 r.

Nr 11

TREŚĆ:

DEKRETY:

Poz.:	54	— z dnia 8 marca 1945 r. o częściowej zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych	71
	55	— z dnia 22 marca 1945 r. o częściowej mobilizacji do służby wojskowej	72
	56	— z dnia 30 marca 1945 r. o mobilizacji kobiet do pomocniczej służby wojskowej	73
	57	— z dnia 30 marca 1945 r. o utworzeniu województwa gdańskiego	74
	58	— z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa	75
	59	— z dnia 30 marca 1945 r. o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych	76
	60	— z dnia 30 marca 1945 r. o utworzeniu Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych	77

ROZPORZĄDZENIA:

Poz.:	61	— Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1945 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r., — na niektóre tereny wyzwolone po dniu 6 lutego 1945 r.	77
	62	— Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 marca 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji, Bezpieczeństwa Publicznego i Sprawiedliwości o powołaniu do wojskowej służby komunikacji na kolejach.	78

54

DEKRET

z dnia 8 marca 1945 r.

o częściowej zmianie prawa o ustrojów sądów powszechnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W prawie o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863), zmienionym ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 220) oraz dekretami Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 56) i z dnia 12 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 84) — wprowadza się zmiany następujące:

(1) Art. 85 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 85.** Od kandydatów na sędziów, mających zająć stanowiska w sądach okręgowych, apelacyjnych lub w Sądzie Najwyższym, oprócz warunków wymienionych w art. 82 i 83 wymaga się ponadto odbycia określonej liczby lat służby

na stanowiskach sędziowskich lub prokurator-skich, a mianowicie:

- a) od kandydatów na sędziów okręgowych — najmniej trzech lat,
- b) od kandydatów na prezesów lub wiceprezesów sądów okręgowych oraz wiceprezesów i sędziów apelacyjnych — najmniej 6 lat,
- c) od kandydatów na prezesów sądów apelacyjnych oraz na sędziów Sądu Najwyższego — najmniej 9 lat,
- d) od kandydatów na prezesa Sądu Najwyższego — najmniej 12 lat”.

(2) Art. 86 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 86.** Przepis art. 85 ma odpowiednie zastosowanie do sędziów i prokuratorów wojskowych”.

(3) Art. 88 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 88.** Przy obliczaniu lat służby wymienionej w art. 85, jeden rok pracy zawodowej

na stanowisku adwokata zastępuje jeden rok służby sędziowskiej lub prokuratorskiej”.

(4) Art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Sędzią Sądu Najwyższego może ponadto zostać:

- a) profesor prawa na polskim uniwersytecie państwowym,
- b) sędzia Najwyższego Trybunału Administracyjnego”.

Art. 2. Czas wykonywania adwokatury w okresie okupacji nie podlega zaliczeniu, przewidzianemu w art. 88 prawa o ustroju sądów powszechnych.

Art. 3. Na okres do dnia 31 grudnia 1947 r. zawiesza się moc obowiązującą przepisów art.

95 i 96 prawa o ustroju sądów powszechnych — o przedstawianiu przez kolegia administracyjne kandydatów na stanowiska sędziowskie.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 28 lutego 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Edmund Zalewski

55

DEKRET

z dnia 22 marca 1945 r.

o częściowej mobilizacji do służby wojskowej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, całkowicie wyzwolonych spod okupacji niemieckiej powołuje się do czynnej służby wojskowej:

- a) mężczyzn urodzonych w latach 1925, 1924, 1923, 1922 i 1921;
- b) podoficerów rezerwy i pospolitego ruszenia, podoficerów byłych tajnych organizacji wojskowych, podoficerów w stanie spoczynku do lat 40 włącznie, podoficerów zawodowych do lat 45 włącznie;
- c) oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia, oficerów byłych tajnych organizacji wojskowych, oficerów w stanie spoczynku i urzędników wojskowych do lat 45 włącznie, a oficerów zawodowych do lat 50 włącznie;
- d) lekarzy, lekarzy dentystów, dentystów, techników dentystycznych, lekarzy weterynarii, magistrów farmacji i farmaceutów, prowizorów farmacji, felczerów, felczerów weterynaryjnych i pielęgniarzy do lat 50 włącznie, byłych słuchaczy i słuchaczki wydziałów: lekarskiego, weterynaryjnego i farmacji wyższych uczelni zarówno krajowych jak i zagranicznych oraz słuchaczy i słuchaczki Akademii Stomatologicznej i wydziałów dentystycznych wyższych uczelni zagranicznych, do lat 35 włącznie;

e) szoferów, specjalistów samochodowych, specjalistów lotnictwa i broni pancernej do lat 40 włącznie;

f) kobiety: lekarzy, lekarzy-dentystów, dentystów, techników dentystycznych, lekarzy weterynarii, magistrów farmacji i farmaceutki, prowizorów farmacji, felczerki i pielęgniarki do lat 40 włącznie.

Art. 2. Nie podlegają powołaniu do czynnej służby wojskowej:

- a) członkowie Milicji Obywatelskiej, funkcjonariusze bezpieczeństwa publicznego w służbie czynnej;
- b) pracownicy Polskich Kolei Państwowych w służbie czynnej;
- c) osoby uznane za zupełnie niezdolne do służby wojskowej w myśl art. 49 ust. 2 pkt. e) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220);
- d) duchowni i zakonnicy prawnie uznanych wyznań;
- e) kobiety wymienione w art. 1 pkt. d) i f) o ile posiadają choćby jedno dziecko poniżej lat 16-tu.

Art. 3. § 1. Od powołania do czynnej służby wojskowej mogą być zwolnieni na czas pełnienia niżej wyszczególnionych czynności:

- a) na wniosek właściwej władzy przełożonej — wysoko wykwalifikowani urzędnicy państwowi i samorządowi oraz urzędnicy i pracownicy przedsiębiorstw państwowych;